

“मीठे बच्चे- अहिले तिम्रो सबै आशा पूरा हुन्छ, पेट भरिन्छ, बाबा आउनुभएको छ तिम्रीलाई तृप्त आत्मा बनाउन ।”

प्रश्न:- अहिले तिम्री बच्चाहरूले भक्ति त गर्दैनौ तर भक्त अवश्य हो- कसरी ?

उत्तर:- जबसम्म देह-अभिमान हुन्छ, तबसम्म भक्त हो । तिम्री ज्ञानी बन्नको लागि पढिरहेका छौ । जब परीक्षा पास गर्नेछौ, कर्मातीत बन्नेछौ त्यसपछि सम्पूर्ण ज्ञानी भनिनेछ । फेरि पढ्ने आवश्यकता हुँदैन ।

ओम् शान्ति । भक्त र भगवान् दुई चीज छन् नि, बच्चा अनि बाबा । भक्तहरू त अनगिन्ती छन् । भगवान् हुनुहुन्छ एक । तिम्री बच्चाहरूलाई धेरै सहज कुरा लाग्छ, आत्माले शरीरद्वारा भक्ति गर्छ, किन ? भगवान् बाबासँग मिल्नको लागि । तिम्रीले अहिले ड्रामालाई बुझेका छौ । जब पूरा ज्ञानी बन्नेछौ, त्यसपछि यहाँ रहनेछैनौ । स्कूलमा पढ्छन्, परीक्षा पास गरेपछि अर्को क्लासमा चढ्छन् । अहिले तिम्रीलाई भगवान्ले पढाइरहनुभएको छ । ज्ञानीलाई त पढाइको कुनै आवश्यकता रहँदैन । भक्तहरूलाई भगवान्ले पढाइरहनुभएको छ । तिम्री जान्दछौ- म आत्माले भक्ति गर्थे । अब भक्तिबाट निकलेर ज्ञानमा कसरी चल्ने- यो बाबाले सिकाउनुहुन्छ । अहिले भक्ति गर्दैनौ तर देह-अभिमानमा त आउँछौ नि । यो पनि तिम्री सम्झन्छौ, ती भक्तहरूले त भगवान्लाई पनि जान्दैनन् । स्वयम् भन्दछन्- हामीले जान्दैनौ । जो नम्बरवन भक्त हुन्, उनीहरूसँग बाबा सोध्नुहुन्छ- तिम्री जुन भगवान्का भक्त थियौ, उहाँलाई जानेका थियौ ? वास्तवमा भगवान् पनि हुनुपर्छ एक । यहाँ त अनेक भगवान् भएका छन् । आफूलाई भगवान् भनिरहन्छन् । यसलाई भनिन्छ अज्ञान । भक्तिमा घोर अन्धकार हुन्छ । त्यो हो नै भक्तिमार्ग । भक्तहरूले गायन गर्छन्- ज्ञान अञ्जन सतगुरु दिया, अज्ञान अन्धेर विनाश । ज्ञान अञ्जन गुरुहरूले दिन सक्दैनन् । गुरु त धेरै छन् । तिम्री बच्चाहरूले जान्दछौ- भक्तिमा के के गथ्यौ, कसलाई याद गथ्यौ, कसलाई पूजा गथ्यौ । त्यो भक्तिको अन्धकार अहिले तिम्रो छुट्यो किनकि बाबालाई जान्यौ । बाबाले परिचय दिनुभयो- मीठा-प्यारा बच्चाहरू, तिम्री आत्मा हो । तिम्रीले यस शरीरको साथ पार्ट बजायौ । तिम्रो हो बेहदको ज्ञान । बेहदको पार्ट बजाइरहन्छौ । तिम्री हदबाट निकलेर अब बेहदमा गएका छौ । यो दुनियाँ पनि बढ्दै बढ्दै कति बेहदमा पुगिसकेको छ । फेरि अवश्य हदमा आउनेछ । हदबाट बेहदमा, बेहदबाट हदमा कसरी आउँछ- अहिले तिम्री बच्चाहरूलाई थाहा भएको छ । आत्मा सानो तारा जस्तै छ, यति जानेर फेरि पनि यति ठूलो लिङ्ग बनाइदिन्छन् । उनले पनि के गर्नु किनकि सानो बिन्दुको पूजा त गर्न सकिदैन । भन्छन्- भृकुटीको बीच चम्किन्छ सितारा । अब त्यस सिताराको भक्ति कसरी गर्ने ? भगवान्को बारेमा त कसैलाई थाहा छैन । आत्माको बारेमा थाहा छ । आत्मा भृकुटीको बीचमा रहन्छ । आत्माले नै शरीर लिएर पार्ट बजाउँछ, यो बुद्धिमा आउँदैन । सबैभन्दा पहिले तिम्रीले नै पूजा गर्छौ । ठूलो-ठूलो लिङ्ग बनाउँछन् । रावणको पनि दिन-प्रतिदिन ठूलो चित्र बनाउँछन्, सानो रावण त बनाउन सक्दैनन् । मनुष्य त सानो हुन्छ, फेरि ठूलो हुन्छ । रावणलाई कहिल्यै सानो देखाउँदैनन्, त्यो त सानो ठूलो हुँदैन । त्यो कुनै स्थूल चीज होइन । रावण ५ विकारहरूलाई भनिन्छ । ५ विकारहरूको वृद्धि हुँदै जान्छ किनकि तमोप्रधान बन्दै जान्छन् । पहिले देह-अभिमान यति थिएन, फेरि बढ्दै गयो । एकको पूजा गर्‍यो फेरि अर्कोको पूजा गर्‍यो । यसरी वृद्धि हुँदै गयो । आत्मा तमोप्रधान बनेको छ । दुनियाँमा अरू यस्तो कुनै मनुष्य छैन होला जसलाई सतोप्रधान कहिले हुन्छ भन्ने कुरा बुद्धिमा होस् । फेरि तमोप्रधान कहिले बन्छन् ? यी कुराबाट मानिसहरू बिल्कुल अञ्जान छन् । ज्ञान कुनै कठिन छैन । बाबा आएर बिल्कुल सहज ज्ञान सुनाउनुहुन्छ, पढाउनुहुन्छ । फेरि पनि सारा पढाइको सार रहन्छ- हामी आत्मा बाबाका सन्तान हौं, बाबालाई याद गर्नु छ ।

यो पनि गायन छ- करोडौंमा कोही, कति थोरै निस्कन्छन् । करोडौंमा कोहीले नै यथार्थ रीति जान्दछन् । कसलाई ? बाबालाई । भन्नेछौ, बाबा कहिल्यै यस्तो हुनुहुन्छ र ? आफ्नो पितालाई सबैले जान्दछन् । पितालाई किन बिसर्ग्यौ ? यसको नाम नै हो भूल-भुलैयाको खेल । एउटा हुन्छ हदको पिता, अर्को हुनुहुन्छ बेहदका पिता । दुवै पितासँग वर्सा मिल्छ । हदको पितासँग थोरै वर्सा मिल्छ । दिन-प्रतिदिन बिल्कुल थोरै हुँदै जान्छ, मानौं केही

छँदै छैन । जबसम्म बेहदका बाबा आउनुहुन्न पेटै भरिदैन । पेटै खाली हुन्छ । बाबा आएर पेट भरिनुहुन्छ । हरेक कुरामा पेट यसरी भरिदिनुहुन्छ, जसले गर्दा तिमी बच्चाहरूलाई कुनै चीजको आवश्यकता नै पर्दैन । सबै आशा पूरा गरिदिनुहुन्छ । तृप्त आत्मा हुन्छन् । जसरी ब्राह्मणहरूलाई खुवाउँछन्, आत्मा तृप्त हुन्छ । यो हो बेहदको तृप्ति । फरक हेर कति धेरै छ । आत्माको हृदको तृप्ति र बेहदको तृप्तिमा फरक हेर कति छ । बाबालाई जानेपछि नै तृप्ति हुन्छ किनकि बाबाले स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ । तिमी जान्दछौ— हामी बेहद बाबाका सन्तान हौं, बाबालाई त सबैले याद गर्छन् हैन । भन्न त कसै कसैले भन्ने गर्छन्— यो त नेचर हो, हामी ब्रह्ममा लीन हुनेछौं । बाबाले बताउनुभएको छ— ब्रह्ममा कोही पनि लीन हुँदैन । यो त अनादि ड्रामा हो जुन घुमिरहन्छ, यसमा अलमलिनु बिल्कुलै आवश्यक छैन । ४ युगहरूको चक्र घुमिरहन्छ । हुबहु दोहोरिइरहन्छ । बाबा एकै हुनुहुन्छ, दुनियाँ पनि एकै छ । तिनीहरूले कति मेहनत गर्छन् । सम्भन्छन्— चन्द्रमामा पनि दुनियाँ छ, सिताराहरूमा पनि दुनियाँ छ । कति खोज्छन् । चन्द्रमामा पनि प्लट लिने सोच्छन्— यो कसरी हुन सक्छ ? कसैलाई पैसा दिन्छन् र ? यसलाई भनिन्छ साइन्स घमण्ड । बाँकी त केही पनि होइन । परीक्षण गरिरहन्छन् । यो मायाको पम्प हो नि । स्वर्गभन्दा पनि धेरै शो गरेर देखाउँछन् । स्वर्गलाई त बिर्सिसकेका छन् । स्वर्गमा त अथाह धन थियो । एक मन्दिरबाट नै हेर कति धन लिएर गए । भारतमा नै यति धन थियो, धेरै खजाना भरिपूर्ण थियो । मुहम्मद गजनवी आयो, लुटेर लिएर गयो । आधाकल्प त तिमी समर्थ रहन्छौ, चोरी आदिको कुनै नाम हुँदैन । रावण राज्य नै हुँदैन । रावण राज्य शुरू भयो, अनि चोरी चकारी, भगडा आदि शुरू भए । रावणको नाम लिन्छन् । बाँकी रावण कुनै छँदै छैन । विकारहरूको प्रवेशता भयो । रावणको लागि मानिसहरूले के के गर्छन् । कति मनाउँछन् । तिमी पनि दर्शन मनाउँथ्यौ, देख्न जान्थ्यौ रावणलाई कसरी जलाउँछन् भनेर । फेरि सुन लुट्न जान्छन् । हो के चीज, अहिले आश्चर्य लाग्छ । के बनेका थियौं । कति पूजा आदि गर्थ्यौं । कुनै विशेष दिन हुँदा के के गरिरहन्थ्यौं । भक्तिमार्ग मानौं गुडियाको खेल हो । त्यो पनि कति समय चल्छ, यो तिमी जान्दछौ । शुरूमा यति गर्दैनथ्यौं । फेरि वृद्धि हुँदा-हुँदा अब हेर के हाल भएको छ । यति खर्च गरेर चित्र वा मन्दिर आदि किन बनाउँछन् ? यो हो पैसाको बर्बादी (वेस्ट अफ मनी) । मन्दिर आदि बनाउनमा लाखौं रूपैया खर्च गर्छन् । बाबा कति प्रेमसँग बसेर सम्भाउनुहुन्छ । मैले तिमीलाई अथाह धन दिएँ, त्यो सबै कहाँ गुमायौ । रावण राज्यमा तिमी केबाट के बन्थौ । यस्तो होइन ईश्वरको भावीमा राजी रहनु छ । यो कुनै ईश्वरको भावी होइन, यो त मायाको भावी हो । अहिले तिमीलाई ईश्वरको राज्य-भाग्य मिल्छ । वहाँ त दुःखको कुनै कुरा हुँदैन । ईश्वरको भावी र आसुरी भावीमा कति फरक छ । यो समझ तिमीलाई अहिले मिल्छ । त्यो पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । ज्ञान इन्जेक्शन कसलाई लाग्छ, यो त बुझ्न सक्छौ । फलानोलाई ज्ञानको इन्जेक्शन राम्रो लागेको छ, फलानोलाई कम लागेको छ, यिनलाई बिल्कुल लागेको छैन । यो त बाबाले नै जान्नुहुन्छ नि । सेवामा सारा कुरा आधारित छ । सेवाद्वारा नै बाबा बताउनुहुन्छ— यसलाई इन्जेक्शन लागेको छैन, बिल्कुल सेवा गर्न जान्दैन । यस्तो पनि हुन्छ, कसैलाई धेरै इन्जेक्शन लागेको छ, कसैलाई बिल्कुल छैन ।

भनिन्छ— ज्ञान अञ्जन सतगुरु दिया, अज्ञान अन्धेर विनाश । ज्ञानका, सुखका सागर परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ । फेरि उहाँलाई जहाँतहाँ हुनुहुन्छ भन्ने सम्भोका छन् । बच्चाहरूलाई कति निश्चय हुनुपर्छ । बेहदका बाबाले हामीलाई बेहदको सुख दिनुहुन्छ । गायन पनि गर्छन्— बेहदका बाबा हजुर जब आउनुहुन्छ, म हजुरकै बन्नेछु । हजुरको मतमा चल्नेछु । भक्तिमा त बाबाको बारेमा थाहै थिएन, यो पार्ट अहिले नै चल्छ । अहिले नै बाबा पढाउनुहुन्छ । तिमी जान्दछौ— यो पढाइको पार्ट फेरि ५ हजारवर्षपछि चल्नेछ । बाबा फेरि ५ हजार वर्षपछि आउनुहुनेछ । आत्माहरू सबै भाइ-भाइ हुन् फेरि शरीर धारण गरेर पार्ट बजाउँछन् । मनुष्य सृष्टिको पनि वृद्धि भइरहन्छ । आत्माहरूको पनि स्टक छ नि । जति मानिसहरूको स्टक पूरा (खाली) हुन्छ, उति नै वहाँ आत्माहरूको स्टक हुनेछ । कलाकारहरू एकजना पनि घटीबढी हुँदैन । यी सबै बेहदका कलाकारहरू हुन् । यिनलाई अनादि पार्ट मिलेको छ । यो अद्भुत छ नि । अहिले तिमी बच्चाहरू कति समझदार बनेका छौ । यो पढाइ कति उँच छ । तिमीलाई पढाउनेवाला स्वयम् ज्ञानका सागर बाबा हुनुहुन्छ, बाँकी सबै हुन् भक्तिका सागर ।

जसरी भक्तिको मान छ, त्यस्तै ज्ञानको पनि मान छ । भक्तिमा कति मानिसहरू दान-पुण्य गर्छन् ईश्वर अर्थ किनकि वेद, शास्त्र आदि कति ठूला-ठूला बनाउँछन् ।

अहिले तिमी बच्चाहरूलाई भक्ति र ज्ञानको अन्तर मिलेको छ । कति विशाल बुद्धि चाहिन्छ । तिम्रो आँखा कहिल्यै कसैमा जाँदैन । तिमी भन्दछौ— मैले यी राजारानी आदिलाई के हेर्ने । उनलाई के हेर्नु छ । दिलमा कुनै आश हुँदैन । यो सबै खत्तम हुनेवाला छ । जसको पासमा जे छ सबै खत्तम हुनेछ । पेटले त केवल दुई रोटी माग्छ, फेरि यसको लागि कति पाप गर्छन् । यस समय दुनियाँमा पाप पाप छ । पेटले पाप धेरै गराउँछ । एक-अर्कामाथि भुटो कलंक लगाइदिन्छन् । पैसा पनि धेरै कमाउँछन् । कति पैसा छिपाउँछन् । सरकारले के गर्न सक्छ ? तर जसले जति नै छिपाओस्, छिप्न सक्दैन । अब त प्राकृतिक प्रकोप पनि आउनु नै छ । बाँकी समय थोरै छ । बाबा भन्नुहुन्छ, शरीर निर्वाह अर्थ जे गर, त्यसको लागि मनाही गर्दिनँ । बच्चाहरूलाई खुशीको पारा चढिरहनुपर्छ । बाबा र वर्सा याद रहोस् । बाबाले त सारा विश्वको मालिक तिमीलाई बनाइदिनुहुन्छ । धर्ती आकाश सबै आफ्नै हुनेछ । कुनै पनि हद रहँदैन । बच्चाहरूले जान्दछन्, हामी नै मालिक थियौं । भारत अविनाशी खण्ड भनेर गायन गरिएको छ । तिमी बच्चाहरूलाई धेरै खुशी रहनुपर्छ । हदको पढाइको पनि खुशी हुन्छ नि । यो त बेहदको पढाइ हो । बेहदका बाबाले पढाउनुहुन्छ । यस्ता बाबालाई याद गर्नुपर्छ । बच्चाहरूले त बुझ्न सक्छन्— त्यो लौकिक धन्दा आदि के हो, केही पनि होइन । हामीले बाबासँग के वर्सा प्राप्त गर्छौं ? कति रात-दिनको फरक छ । हामी त लौकिक धन्दा आदि गरेर पनि सिरताज बन्नेछौं । बाबा आउनुभएको छ, पढाउन, त्यसैले बच्चाहरूलाई खुशी हुनुपर्छ । त्यो कामकाज पनि गर्दै रहनु छ । यो त बुझेका छन्— यो पुरानो दुनियाँ हो, यसको विनाशको लागि सबै तयारी भइरहेको छ । यस्ता-यस्ता काम गर्छन्, डर लाग्छ, कहीं भीषण लडाइ शुरू नहोस् । यो सबै ड्रामा अनुसार हुनु नै छ । यस्तो होइन, ईश्वरले गराउनुहुन्छ । ड्रामामा निश्चित छ । आज नभए भोलि विनाश अवश्य हुनेछ । अहिले तिमी पढिरहेका छौ । तिम्रो लागि नयाँ दुनियाँ अवश्य चाहिन्छ । यो सबै कुरा भित्र स्मरण गरेर खुशी हुनुपर्छ । बाबाले यो रथ पनि लिनुभएको छ, यिनको त केही पनि छैन । सबैथोक छोडिदिए । बेहदको बादशाही मिल्छ भने फेरि यो के गर्नेछु ? बाबाको गीत पनि बनाइएको छ— अल्फलाई अल्लाह मिल्यो भने फेरि यो गदाइ के गरूँ ? धेरथोर दिएर एकदम समाप्त गरिदिँ । शरीर पनि बाबालाई दिएँ । ओहो ! म त विश्वको मालिक बन्नेछु, अनेक पटक मालिक बनेको हुँ । कति सहज छ । ठीक छ, तिमी घरमा नै रहे पनि आफूलाई आत्मा सम्भरेर बाबालाई याद गर । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यस्तो तृप्त र विशालबुद्धि बन्नु छ जसले गर्दा कसैमा पनि आँखा नडुबोस् । दिलमा कुनै पनि आश नरहोस् किनकि यो सबै विनाश हुनु छ ।
- २) शरीर निर्वाह अर्थ कर्म गर्दा खुशीको पारा सदा चढिरहोस् । बाबा र वर्सा याद रहोस् । बुद्धि हदबाट निस्केर सधैं बेहदमा रहोस् ।

वरदानः— त्रिकालदर्शी बनेर दिव्य बुद्धिको वरदानलाई कार्यमा लगाउनेवाला सफलता सम्पन्न भव बापदादाले हरेक बच्चाहरूलाई दिव्य बुद्धिको वरदान दिनुभएको छ । दिव्य बुद्धिद्वारा नै बाबालाई, आफैंलाई र तीनै काललाई स्पष्ट जान्न सक्छौ । सर्व शक्तिहरूलाई धारण गर्न सक्छौ । दिव्य बुद्धिवाला आत्माले कुनै पनि संकल्पलाई कर्म वा वाणीमा ल्याउनुभन्दा पहिले हरेक बोल वा कर्मको तीनै काललाई जानेर व्यवहारमा आउँछ । उसको अगाडि भूत र भविष्य पनि यस्तो स्पष्ट हुन्छ, जति वर्तमान स्पष्ट छ । यस्तो दिव्य बुद्धिवाला त्रिकालदर्शी हुनुको कारण सधैं सफलता सम्पन्न बन्छ ।

स्लोगनः— सम्पूर्ण पवित्रतालाई धारण गर्नेले नै परमानन्दको अनुभव गर्न सक्छ ।